

שלושה גמדים קטנים

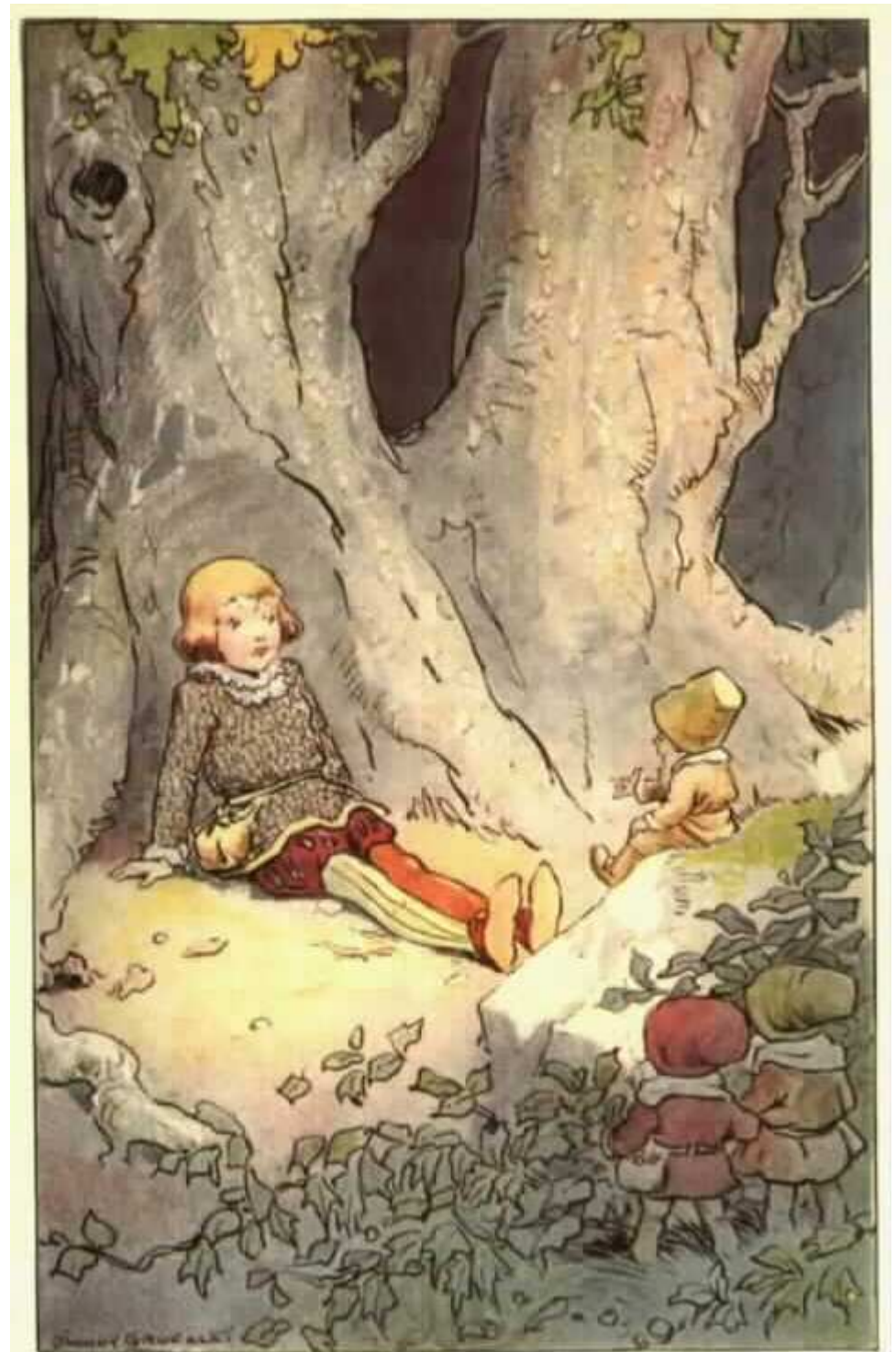
עשן כסוף התרומם מעל גזע של העץ הגדול וקולות חלשים נשמעו מתחת גזע העץ. לפני הרבה, הרבה שנים העץ היה גדול וחזק והענפים העליונים שלו הגיעו מעל ענפי כל העצים האחרים ביער, אך במשך הזמן העץ הזדקן והתחיל לרעוד כאשר רוחות חזקות עברו ביער. עם כל משב הרוח העץ רעד יותר עד שבסוף באחד הסערות החזקות ביותר הוא נפל לארץ ברעש גדול.



כך הוא שכב שם מאות בשנים כששיחים ומטפסים מכסים אותו כך שכמעט אינו נראה לעין. עכשיו, תחת הגזע של העץ הזה חיו שלושה



של העץ הזקן יצא מהמדורה שלהם ונישא
דרך היער.
הם הכינו לעצמם ארוחה ושוחחו ביניהם
כאשר נשמע פתאום תקיעה של קרן.
"מה זה יכול להיות?" שאל אחד.
"זה נשמע כמו קרן של צייד!" קרא השני. קול
הקרן נשמע קרוב יותר ויותר ושלושת
הגמדים הקטנים כיבו מהר את האש, כדי
שלא יגלו את ביתם. ואז עלו על גזע העץ ורצו
לאורכו לאזור פתוח יותר שם יכלו לראות בלי
להראות את עצמם. וכשצליל הקרן היה כבר
קרוב מאוד הם ראו ילד קטן שמטפס דרך
השיחים הסבוכים.
כשהילד יצא לשטח פתוח שלושה הגמדים
הקטנים ראו שהוא בוכה.
"הוא בוודאי תעה!" אמר הגמד הקטן
הראשון.
"הוא נראה עייף מאוד ורעב! אמר הגמד
הקטן השני.
"בואו ונשאל אותו!" אמר הגמד הקטן השלישי
ושלושה הגמדים הקטנים ירדו מגזע העץ



גמדי ים קטנים, וועטן שווייטזט נעל ווגע

שלהם, שם תחת גזע העץ ושמו אותו על אחת המיטות שלהם. כאשר שלושה הגמדים הקטנים גמרו את ארוחתם הם הדליקו את המקטרות שלהם והתחילו להתייעץ איך לעזור לילד הקטן למצוא את ביתו. "בואו לינשוף החכם הזקן ונראה האם הוא



ובאו למקום בו הילד ישב על האדמה. הם עמדו והביטו עליו, כי הוא שם את ידיו על הפנים ובכה. בסוף אחד הגמדים הקטנים התישב מול הילד ודיבר אליו.



"נאבדתי!" קרא הילד "אבא שלי יצא אתמול לציד עם כל אנשיו וכשהם הלכו לקחתי את הקרן הקטנה שלי והלכתי אחריהם, אך מהר מאוד אבדתי את עקבותיהם והלכתי כל היום בלי לאכול. בלילה טפסתי על עץ וישנתי!" שלושה הגמדים הקטנים נגבו את דמעות הילד הקטן והביאו אותו אל הבית שלהם, תחת העץ הנפול. הם גמרו להכין את ארוחתם וישבו איתו עד שגמר לאכול ונרדם על הארץ. ואז שלושה הגמדים הקטנים נשאו אותו לבית

יכול להציע משהו!" אמר אחד.

"כן אחים" קרא שני "בואו לינשוף החכם הזקן."

ושלושה הגמדים הקטנים הלכו לביתו של הינשוף החכם הזקן והינשוף החכם אמר שהוא יעוף גבוה מעל היער וינסה לראות את ביתו של הילד הקטן.

"אינני יכול לראות את ביתו" קרא הינשוף החכם הזקן "אולי השועל השעיר יכול לספר לכם עליו."

ואז שלושה הגמדים הקטנים הלכו לביתו של השועל השעיר והשועל השעיר אמר שהוא ירוץ דרך היער ויראה האם ניתן למצוא את ביתו של הילד הקטן.

והשועל השעיר רץ דרך כל היער אך לא מצא את ביתו של הילד הקטן. "אבל" אמר השועל השעיר "פגשתי צבי פצוע שסיפר כי קבוצת ציידים עברה ביער וירו בו עם חץ."

ושלושה הגמדים הקטנים הלכו לחפש את הצבי הפצוע, וכשפגשו אותו רחצו את הפצע שלו וחיבשו אותו.

ואז שלושה הגמדים הקטנים התישבו על גבו של השועל השעיר והוא רץ איתם סביב ליער עד שפגשו חזיר בר.

גם חזיר הבר נפצע על ידי הציידים, אך הוא הצליח להסתתר בשיחים וברח מהם. "זה בוודאי היה אבא של הילד הקטן והציידים שלו" אמר חזיר הבר "אני מצטער שנפצעת, כי הייתי רוצה לעזור לילד."

והשועל השעיר רץ דרך היער עם שלושה הגמדים הקטנים והם פגשו דוב פצוע וסנאי פצוע ושש ארנבות פצועות, והם כולם סיפרו לשלושה הגמדים הקטנים שהציידים ירו עליהם בחצים ופצעו אותם.

שלושה הגמדים הקטנים ריחמו על הידידים הפצועים שלהם והם רחצו את פצעייהם וניסו לעזור להם כמה שרק יכלו.

"אנו מצטערים שלא נוכל ללכת איתכם ולחפש את ביתו של הילד הקטן" אמרו כולם "כי אמו בוודאי דואגת לו מאוד ובוכה. ואנחנו הרי יודעים איך אמא או אבא דואגים לילד או ילדה שלהם, כי גם אנחנו התאבלנו על



ואת הילד הקטן כמעט עד שער הטירה,
ונפרד ממנו.

"אזכור את הדרך לביתכם" אמר הילד
לשלושה הגמדים הקטנים "ובקרוב אבוא שוב
אליכם.

למחרת, כאשר שלושה הגמדים הקטנים
הכינו את ארוחתם הם שמעו שוב את צליל
הקרן של הילד הקטן. הם רצו על גזע העץ
לשטח הפתוח וראו את הילד הקטן רוכב עם

הקטנים שלנו, אותם הרגו הציידים
המסתובבים ביער. לכן חבל שלא נוכל לעזור
לכם להחזירו לאמא שלו."

בסוף השועל הגיע לקצה היער ואז שלושה
הגמדים הקטנים ראו במרחק טירה גדולה,
בעלת גגות אדומים ומגדלים גבוהים.
"זה בוודאי ביתו של הילד הקטן!" אמר גמד
קטן אחד.

"בואו, נחזור מיד לבית שלנו תחת גזע העץ,
ונשאל אותו!" והשועל השעיר רץ איתם חזרה
לבית שלהם ושם הילד הקטן אמר להם שזהו
הבית שלו.

ואז השועל השעיר לקח את שלושה הגמדים
הקטנים וגם את הילד הקטן על גבו ורץ איתם
לקצה היער. בדרך הם עצרו ליד כל החיות
הפצועות והן היו שמחות שאמא ואבא של
הילד הקטן יראו אותו בקרוב.

"אך, אילו רק יכולנו לראות את הקטנים שלנו
שהציידים לקחו מאיתנו!" אמרו כשנפרדו
מהילד הקטן.

השועל נשא את שלושה הגמדים הקטנים



אבא שלו על סוס יפה. אלא שהפעם הבגדים
שלו לא היו קרועים על ידי קוצים ובענפי
השיחים. היום הוא לבש בגדים יפים ונקיים.
על ידם רכבה אישה יפה מאוד.
שלושה הגמדים הקטנים יצאו לקראתם והילד
הקטן קפץ מהסוס, רץ אליהם וחיבק אותם.
"זה אבא שלי וזו אמא שלי!" אמר להם.
אמא של הילד הקטן ואבא של הילד הקטן
ירדו מסוסיהם ובאו שלושה הגמדים הקטנים
והודו להם שהחזירו להם את הילד הקטן.
"ניתן לכם את הכל מה שרק תרצו" אמרו
אמא ואבא של הילד הקטן.
"אנחנו לא רוצים כלום" אמרו שלושה הגמדים
הקטנים "אנו חיים פה ביער והצרכים שלנו
הם צנועים, אבל אולי תוכלו לשלוח לנו קצת
בדים לבנים ותחבושות, כדי לחבוש את פצעי
כל הידידים שלנו, נודה לכם מאוד!"
"סיפרתי לאבא על היצורים הפצועים" אמר
הילד הקטן.
"כן" אמר אבא שלו "ואני נתתי הוראה שאיש
בכל הארץ הזו לא יצוד ביער הזה, ועכשיו

העשן הכסוף מתרומם עדיין מעל גזע של
העץ שנפל, וניתן לשמוע איך קולות של הילד
הקטן ואבא שלו משתלבים בקולות הדקים
של שלושה הגמדים הקטנים כשהם מכינים
אורחה. כי המלך הגדול והילד הקטן באים
לעתים קרובות לבקר את ידידיהם, שלושה
הגמדים הקטנים.

הידידים שלכם יוכלו לחיות בשלום ואיש לא
יטריד אותם."
כי המלך הגדול הצטער מאוד שהאנשים שלו
פגעו כך בחיות היער. ומאז כל יצורי היער לא
נפגעו והיו כל כך בטוחים שהעזו להתקרב אל
הטירה, ושם אנשי המלך נתנו להם לאכול.

